

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové, soudce Richarda Galise a soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobců: **a) S. P.**
 b) S. L.
 oba bytem X
 oba zastoupení advokátem Mgr. Petrem Václavkem
 sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
 sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2024, č. j. 148203/2024/KUSK

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Každému z žalobců se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.**

Odůvodnění:

1. Úřad městyse Divišov (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 20. 9. 2024, č. j. 440/2024/UM-5 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) nařídil žalobcům prvním výrokem podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, odstranění stavby *18 jurt (12 ubytovacích, 4 ukázkové, 1 skladovací a 1 společenská místnost), objektu sociálního zařízení, sezónní restaurace s kuchyní a krytou terasou, skladu a herny* na pozemku p. č. X v k. ú. Č. Š. Druhým výrokem stavební úřad uložil žalobcům povinnost předložit návrh technologického postupu prací při odstraňování stavby a třetím výrokem jim uložil povinnost uhradit náklady správního řízení paušální částkou 2 500 Kč. Proti prvostupňovému rozhodnutí podali žalobci odvolání. Žalovaný následně v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) odvolání žalobců zamítl podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), pro opožděnost.
2. Žalobci se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhají zrušení napadeného rozhodnutí a současně navrhují, aby soud jejich žalobě přiznal odkladný účinek (§ 73 odst. 2 s. ř. s.).
3. Soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána opožděně.
4. Lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je obecně upravena v § 72 odst. 1 s. ř. s., podle kterého platí, že žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručáním písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Takovým zvláštním zákonem je také zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále jen „stavební zákon z roku 2021“). Podle § 306

odst. 1 tohoto zákona lze žalobu proti rozhodnutí stavebního úřadu, s výjimkou rozhodnutí o přestupku, podat do 1 měsíce poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno. Ustanovení o žalobní lhůtě nabylo účinnosti dne 1. 1. 2024 (§ 335 stavebního zákona z roku 2021), ovšem po dobu přechodného období od 1. 1. 2024 do 30. 6. 2024 se nadále postupovalo podle dosavadních právních předpisů a pro účely přechodných ustanovení se za den účinnosti považuje 1. 7. 2024 (viz § 334a stavebního zákona z roku 2021).

5. Podle přechodného ustanovení § 331 stavebního zákona z roku 2021 pak platí, že „[s]oudní řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.“ Jednoměsíční žalobní lhůta podle § 306 odst. 1 stavebního zákona z roku 2021 se tedy uplatní na všechna soudní řízení zahájená po 1. 7. 2024. Tento závěr potvrdil Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 7. 11. 2024, č. j. 3 As 183/2024 – 26, v němž dovodil, že zvláštní úpravu žalobních lhůt podle § 306 stavebního zákona z roku 2021 je dokonce třeba aplikovat i v případech, kdy bylo napadené rozhodnutí oznámeno ještě za účinnosti obecné úpravy dle § 72 odst. 1 s. ř. s. (tj. před 1. 7. 2024). Tím spíše je nutno ji použít v případech, kdy se tak stalo až po účinnosti stavebního zákona z roku 2021, tj. po 1. 7. 2024.
6. V projednávané věci soud neshledává žádné důvody se od shora citovaného rozsudku NSS odchýlit a v podrobnostech na něj odkazuje. Žalobci tvrdí, že jim bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 7. 12. 2024. Dle obsahu napadeného rozhodnutí nebyl žádný z žalobců ve správním řízení zastoupen. Soud si u žalovaného vyžádal doklady o doručení napadeného rozhodnutí. Z nich vyplývá, že žalobci a) bylo doručováno poštou. Napadené rozhodnutí bylo připraveno k vyzvednutí ode dne 2. 12. 2024. Protože si je žalobce a) nevyzvedl, bylo mu dne 17. 12. 2024 vloženo do schránky. Za doručené se tak napadené rozhodnutí považuje ke dni 12. 12. 2024 (§ 24 odst. 1 správního řádu). V případě žalobkyně b) bylo napadené rozhodnutí doručováno prostřednictvím datové schránky a k jeho doručení došlo dne 7. 12. 2024, kdy se do ní přihlásila (tedy v souladu s tvrzením žalobců).
7. Z výše uvedeného vyplývá, že posledním dnem jednoměsíční žalobní lhůty podle § 306 odst. 1 stavebního zákona z roku 2021 bylo ve vztahu k žalobci a) pondělí 13. 1. 2025 a ve vztahu k žalobkyni b) úterý 7. 1. 2025. Vzhledem ke skutečnosti, že žaloba byla podána až dne 7. 2. 2025, nezbyvá soudu než konstatovat, že ji oba žalobci podali opožděně (což by platilo i v případě, že by soud vycházel z jejich tvrzení o datu oznámení napadeného rozhodnutí). Proto ji soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. prvním výrokem odmítl.
8. Druhým výrokem soud rozhodl o náhradě nákladů řízení podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
9. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl třetím výrokem o vrácení zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby ve výši 3 000 Kč každému z žalobců. Poplatky budou žalobcům podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vráceny z účtu soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
10. Soud se s ohledem na odmítnutí žaloby již nezabýval návrhem žalobců na přiznání odkladného účinku.
11. Závěrem soud žalovanému sděluje, že s ohledem na odmítnutí žaloby již nemusí reagovat na výzvu k předložení správního spisu, vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku a vyjádření ve věci učiněnou přípisem ze dne 10. 2. 2025.

Poučení :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. února 2025

Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu